

Ivan David: Muslimská imigrace: Ne, nejsme stejní...

- CZ24 News | 2. května 2020

Omyly v úsudku nebo chybná přesvědčení nás vedou k chybám. A za chyby se platí. Podvodník nás dostane, jen když neprohlédneme jeho úmysl. Tam, kde se nemůžeme spolehnout na prověření stavu a na zkušenost, máme tendenci přijmout „nulovou hypotézu“, předpokládat, že ten/ta druhý/á se od nás neliší, uvažuje jako my, má stejnou hierarchii hodnot, stejné priority, stejné zájmy, je stejně čestný a přistupuje k nám tak, jako my k němu.

Imigrace nás drsně poučuje, že ani zdaleka nejsme stejní. Nezapývejme se teď tím, zda jsme horší nebo lepší, ale nezbyvá, než uznat, že jsme jiní.

Někteří bolševici v řadách Rudé armády odmítali střilet na útočící německé vojáky.

„Soudruzi, nestřílejme na ně, vždyť to jsou přece dělníci a rolníci jako my. To imperialisté je nutí na nás útočit. Nechme je přijít blíž a dohodněme se s nimi!“

Jenže dělníci a rolníci v řadách Wehrmachtu neuvažovali o svém třídním postavení z marxistického hlediska, ale o své rasové nadřazenosti. Proto pokládali za správné střilet ruské a jiné slovanské podlidi s jasnou perspektivou, že jim jako vítězům předurčeným vládnout připadne úloha statkářů a majitelů ruských otroků.

Tak trochu nedorozumění...

Douglas Murray, autor knihy „Podivná smrt Evropy“, v níž poukazuje na naprosté nepochopení Evropanů vítajících muslimské migranty, sice popisuje mentalitu, přesvědčení a motivy jednání nejen pachatelů teroristických útoků, ale zcela otevřené prohlášení osmnáctiletého syrského výrostka Arase Bacho označuje jako zmatené: „My uprchlíci nechceme žít s vámi v jedné zemi. Máte přece možnost Německo opustit a já myslím, že byste i měli. Když Vám nesesdíme, proč tu vůbec žijete? Najděte si nový domov!“

Nikoliv, ten mladík uvažuje „správně“ ve smyslu koránu. Muslimové jsou „nevěřícím“ nadřazení, jsou předurčení jim vládnout. Němci překáží. Správný muslim není zvědav na pomoc „nevěřících“, to oni se musejí přizpůsobit. Ať se podrobí, odejdou, nebo máme právo je vybit. Nejsou to „dělníci a rolníci jako my“. Předsudek, že lidé jsou stejní je chybný.

Se zkušeností se objeví i korekce naivní představy, že ten druhý/á je stejný/á jako my. Někdo je ovšem tupější nebo ideově silněji „přesvědčený“ a cizí zkušenost nebo ojedinělá vlastní zkušenost mu/jí nestačí.

Imigranti byli i v Řecku dost dlouho vítáni. Je přece správné pomáhat trpícím. Ukázalo se, že příchozí neuvažují jako pravoslavní řečtí domorodci. Pár vypálených kostelů, zničených ikon, povalených křížů, krádeží a znásilnění vedlo hostitele k novému náhledu. Ne, nestali se z nich „fašisti“. Jen pochopili, že soužití s muslimy nefunguje a fungovat nebude.

Nejsou a nebudou jako my, protože nechtějí být. Pohrdají námi a nechtějí s námi žít. Tak jaký z toho uděláme závěr? Že jsme xenofobové a měli bychom se stydět, nebo že vítáči jsou nebezpeční blbci a invazi je třeba zastavit, dokud je čas...

MUDr. Ivan David